Ankenævnet for Forsikring

Den 6. maj 2015 blev i sag nr. 86954:

xxxxxxxxxxxxxxxxxxxx
xxxxxxxxxxxxxxx
xxxxxxxxxxxxxxx

mod

Danske Forsikring
Borupvang 4
2750 Ballerup

afsagt

k e n d e l s e :

Forsikringstageren har hjemforsikring i Danske Forsikring. Han klager ved sin advokat over, at selskabet har afvist at yde forsikringsdækning for et armbåndsur, der er anmeldt stjålet.

Selskabet har afvist dækning med henvisning til, at klageren ikke har bevist, at uret er bortkommet ved en dækningsberettigende forsikringsbegivenhed.

Klageren gør gældende, at uret er bortkommet i forbindelse med røveri eller overfald.

Af den elektroniske skadeanmeldelse af 8/8 2014 fremgår bl.a.:

> **Dato for hændelse**
> "07-03-2014"
> …
> **Beskriv skaden med egne ord**
> "Jeg vælter ned af en trappe og mister bevidstheden. Jeg vågner op på hospitalet og konstaterer at mit ur er væk."
> …
> **Skadevolder**
> "Ved ikke"
> …
> **Hvornår anmeldte du skaden/ tyveriet?** [til politiet]
> "26-07-2014"
> …
> **Anskaffelsespris**
> "20.000"

I klageskemaet af 10/11 2014 hedder det:

> "Den 7. marts 2014 blev forsikrede, …, skubbet ned af en trappe på et diskotek i …, hvorefter han fik frataget sit armbåndsur. Faldet på trappen medførte at forsikrede blev slået bevidstløs indtil han vågnede på … Hospital. Forsikrede kan derfor ikke identificere, hvem der har taget armbåndsuret og ej heller gør anskrig, da han var bevidstløs.
>
> Forsikringen har afvist at dække røveriet af uret under henvisning til, at der er tale om simpelt tyveri af armbåndsuret, som ikke er dækket af forsikringen. Dette er jeg ikke enig i, da forsikrede blev skubbet ned af trappen og derefter frarøvet sit armbåndsur. Det må være uden betydning at forsikrede blev slået bevidstløs ved faldet ned af trappen. At forsikrede blev slået bevidstløs ved faldet sandsynliggør alene at forsikrede fik et kraftigt skub i ryggen.
>
> Røveri er i policen defineret som tyveri, hvor tyven bruger vold eller truer med straks at bruge vold mod forsikrede, eller tyveri og skader på andre ting som følge af overfald på forsikrede personer, eller tyveri af ting i forsikredes umiddelbare nærhed, hvis tyveriet er bemærket af forsikrede eller af andre i det øjeblik, hvor tyven tog tingen, og der øjeblikligt bliver råbt om hjælp, eller andre kan bevidne tyveriet.
>
> Forsikrede er blevet skubbet ned af en trappe og derefter frarøvet sit armbåndsur, hvorfor der er tale om røveri da tyven har brugt vold til at få fat i armbåndsuret. Endvidere er der tale om tyveri af ting som følge af overfald på forsikrede, da forsikrede er blevet skubbet ned af trappen og derefter frarøvet sit armbåndsur. Forsikrede har alene mistet armbåndsuret på grund af, at han er blevet skubbet ned af trappen og blevet slået bevidstløs ved faldet, således at tyven har kunnet tage armbåndsuret.
>
> Der er tale om et Omega ur, Seamaster med stållænke, som ikke kan åbnes eller knækkes så det bare falder af armen. Billede af uret er vedhæftet.
>
> **Hvad vil De konkret opnå hos selskabet?**
> At forsikringen anerkender at der er tale om røveri som er dækket af forsikringen."

Selskabet har i brev af 5/12 2014 til nævnet bl.a. anført:

> **"Sådan har vi behandlet sagen**
> Den 8. august 2014 anmeldte klager elektronisk til selskabet, at han havde mistet sit armbåndsur. Klager oplyste i anmeldelsen, at han var væltet ned af en trappe og havde mistet bevidstheden. Da han vågnede op på hospitalet kunne han konstatere, at hans armbåndsur var væk.
>
> Skaden er efter det oplyste sket den 7. marts 2014 på en natklub i ...
>
> Ud fra klagers beskrivelse af begivenheden afviste selskabet at dække armbåndsuret, da selskabet ikke fandt, at der var tale om et dækningsberettiget tyveri eller anden dækningsberettigende skadeårsag.
>
> Efterfølgende kontaktede klager sin assurandør og bad om en revurdering af sagen, idet klager havde korrigeret sin anmeldelse til politiet. Ifølge den første anmeldelse havde klager oplyst, at han havde mistet sit armbåndsur, mens han efterfølgende havde

præciseret, at han var blevet frastjålet uret. Selskabet fastholdt vores afgørelse, da vi fortsat ikke fandt, at klager havde løftet sin bevisbyrde for en dækningsberettigende skadeårsag.
…

Klager har bevisbyrden
Det påhviler klager at sandsynliggøre, at der er tale om en dækningsberettigende forsikringsbegivenhed. Dette følger af gældende rets- og forsikringspraksis.

I denne sag finder vi ikke, at klager har løftet bevisbyrden for en dækningsberettigende skadeårsag.

Klager anmelder først skaden til selskabet 5 måneder efter, at den angiveligt skulle være sket. Da klager først henvender sig 5 måneder efter, at det formodede tyveri har fundet sted, er det selskabets vurdering, at det er overordentligt sandsynligt, at armbåndsuret er mistet under andre omstændigheder/begivenheder, herunder er forlagt, glemt eller tabt. Forsikringsvilkårene dækker som tidligere nævnt ikke sådanne hændelser, jf. dækningsskemaet … punkt 16.1. (grå kolonne).

Derudover fremgår det af klagers skadeanmeldelse, at skaden først er anmeldt til politiet den 27. juni 2014. Det undrer ligeledes selskabet, at anmeldelsen til politiet først er foretaget 4,5 måned efter, at hændelsen angiveligt er sket. Det er derfor fortsat selskabets vurdering, at armbåndsuret ligeså vel kan være bortkommet som forlagt, glemt eller tabt i perioden, idet tyveri, mv. normalt anmeldes til politiet umiddelbart efter, at det er sket. Dette er også beskrevet i forsikringsvilkårene … punkt 10, hvor det fremgår, at tyveri, røveri og overfald straks skal anmeldes til politiet. Dette er begrundet i, at forsikringen ikke dækker glemte, tabte eller forlagte ting.

Ydermere fremgår det ikke af klagers skriftlige beskrivelse af hændelsesforløbet, at han eller andre har bemærket, at gerningsmanden tog armbåndsuret, ikke har set en eventuel gerningsmand være i besiddelse af armbåndsuret og heller ikke har bemærket særlige omstændigheder i forbindelse med bortkomsten af armbåndsuret. Efter det oplyste er det først, da klager vågner på hospitalet, at han konstaterer, at hans armbåndsur er væk.

Da det først er efter, at det formodede tyveriet har fundet sted, at klager opdager, at armbåndsuret er væk, er betingelserne for dækning som ran derfor heller ikke opfyldt.

Endelig fremgår det hverken af klagers første anmeldelse til politiet (som oplyst af klager i skadeanmeldelsen) eller den efterfølgende anmeldelse/præcisering (som oplyst af klager til selskabets assurandør), at han er blevet skubbet ned af trappen. Ifølge de foreliggende oplysninger har han ved anmeldelsen oplyst, at han er væltet ned af trappen og er efterfølgende vågnet op på hospitalet, hvor han har konstateret, at han har mistet sit armbåndsur. Der er således ikke oplyst noget om, at klager har været udsat for vold eller overfald. I den efterfølgende præcisering har han oplyst, at han er blevet frastjålet armbåndsuret, men ud fra de foreliggende oplysninger fremgår der fortsat ikke oplysninger omkring vold, øjeblikkelig trussel om vold eller overfald på klager.

Ud fra det anførte finder selskabet derfor ikke, at klager har løftet bevisbyrden for et dækningsberettiget overfald, røveri eller anden dækningsberettigende skadeårsag.

Vi fastholder vores afgørelse

Ud fra de foreliggende oplysninger i sagen finder selskabet ikke, at klager har løftet sin bevisbyrde for en dækningsberettigende skadeårsag og vi kan derfor ikke tilbyde at yde erstatning i sagen. For god ordens skyld gør vi opmærksom på, at vi ikke har taget stilling til kravets størrelse.

Såfremt der kommer nye oplysninger i sagen, er selskabet dog indstillet på at tage sagen op til fornyet vurdering."

Klagerens advokat har i brev af 17/12 2014 til nævnet bemærket:

"Det skal præciseres, at klager på skadestidspunktet befandt sig uden for diskoteket og ikke inde på diskoteket som anført af indklagede. Klager er blevet skubbet ned af trappen uden for diskoteket.

Det er korrekt, at klager som udgangspunkt har bevisbyrden for at der foreligger en af forsikringen omfattet forsikringsbegivenhed. I henhold til praksis anses bevisbyrden dog for opfyldt, hvis de af klager fremlagte bevisdata medfører, at der foreligger en sandsynlighedsvægt for, at der er indtrådt en forsikringsbegivenhed. Det afgørende er, om klagers forklaring hele situationen taget i betragtning lyder troværdig.

Klagers forklaring er i det hele troværdig og sandfærdig. At klager ikke ved første henvendelse til indklagede, forklarer at uret er frataget klager ved en røveri skyldes alene, at klager ved sin henvendelse til indklagede telefonisk får oplyst, at indklagede vil dække tabet af uret, hvis det blev anmeldt til politiet.

Grunden til at klager ikke med det samme meldte røveriet af uret til politiet, var, at under de omstændigheder røveriet var foregået, var der ikke sandsynligt at politiet ville efterforske sagen og efterfølgende finde det stjålne ur.

At klager bliver slået bevidstløs ved faldet, bekræfter alene at der har været tale om et hårdt skub, fra den person som har frastjålet klager hans ur. Der således ukorrekt når indklagede anfører, at der forsat ikke er oplysninger omkring vold, øjeblikkelig trussel om vold eller overfald på klager.

At klager først på hospitalet kan konstatere at uret er væk, ændre ikke på, at der er anvendt vold i forbindelse med tyveriet af uret, således at der er tale om et røveri. I modsat fald ville et røveri altid være et tyveri, såfremt offeret bliver slået bevisløs som følge at den vold offeret bliver udsat for. Dette giver ingen mening.

Anvendelsen af volden består netop i, at klager er blevet skubbet ned af trappen, for at den pågældende gerningsmand kunne frastjæle klager hans armbåndsur. Der skal i denne forbindelse henvises til FED 2001.1908/1, hvor et skub blev anset for vold i forbindelse med tyveri af en håndtaske, således at der forelå et røveri i henhold til forsikringsbetingelserne.

Klager har således løftet bevisbyrden for en dækningsberettiget skadesårsag, idet klagers forklaring er sandfærdig og troværdig taget hele situationen i betragtning."

Hertil har selskabet i brev af 6/1 2015 til nævnet bl.a. anført:

> "Som beskrevet i vores tidligere brev fra den 5. december 2014, har klager ved anmeldelsen oplyst, at 'Jeg vælter ned af en trappe og mister bevidstheden. Jeg vågner op på hospitalet og konstaterer, at mit ur er væk.' Der er således tale om en konkret beskrivelse af skaden og det fremgår hverken af denne anmeldelse til selskabet eller af klagers efterfølgende anmeldelse og præcisering til politiet, at klager har været udsat for vold eller overfald. Det forhold at klager mister bevidstheden, sker efter klagers egen beskrivelse, som følge af at han vælter ned af trappen.
>
> Det fremgår ikke af sagens oplysninger, at selskabet har oplyst, at uret er dækket, hvis det bliver anmeldt til politiet. Dækningen afhænger som tidligere oplyst til klager, både af om der er tale om en dækket skadeårsag samt om den pågældende genstand er dækket ved den anmeldte skadeårsag."

Af forsikringsbetingelsernes dækningsskema fremgår bl.a.:

> **"16.4 Simpelt tyveri**
> 1. Tyveri uden for bygning eller fra uaflåst bygning eller lokale.
> 2. Tyveri fra bil, turistbus, beboelsesvogn, sø- eller luftfartøj samt beboet campingvogn og telt.
> …
> **16.5 Røveri og overfald mv.**
> 1. Tyveri, hvor tyven bruger vold eller truer med straks at bruge vold mod forsikrede.
> 2. Tyveri og andre skader på ting som følge af overfald på forsikrede personer.
> 3. Tyveri af ting i forsikredes umiddelbare nærhed, hvis tyveriet er bemærket af forsikrede eller af andre i det øjeblik, hvor tyven tog tingen, og der øjeblikkeligt bliver råbt om hjælp, eller andre kan bevidne tyveriet."

Det fremgår af dækningsskemaet, at der er dækning for særlige private værdigenstande, herunder armbåndsure, hvis der foreligger "røveri og overfald mv.", jf. punkt 16.5, men ikke hvis der foreligger "simpelt tyveri", jf. punkt 16.4. Desuden fremgår det, at forsikringen ikke dækker glemte, tabte eller forlagte ting.

Nævnet udtaler:

Det følger af forsikringsbetingelserne, at der alene er dækning for tyveri af armbåndsure, som sikrede har på sig uden for forsikringsstedet, såfremt der foreligger røveri, overfald mv., jf. forsikringsbetingelsernes punkt 16.5.

Efter en gennemgang af sagen finder nævnet, at klageren ikke har sandsynliggjort, at han er blevet udsat for vold af gerningsmanden til tyveriet af uret eller for en hændelse,

der kan karakteriseres som et overfald. Nævnet må endvidere lægge til grund, at klageren ikke har bemærket tyveriet i tyveriøjeblikket.

Nævnet kan herefter ikke kritisere, at selskabet har afvist at yde forsikringsdækning for det anmeldte tyveri.

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

Klageren får ikke medhold.

Marianne Højgaard Pedersen
formand